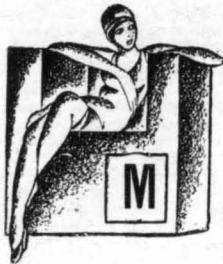

Η ΕΛΛΑΣ ΤΟΥ ΠΕΡΑΣΜΕΝΟΥ ΑΙΩΝΟΣ

ΟΙ ΛΗΣΤΑΙ ΤΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

Τό ταξιδιώτικο βιβλίο ένός «Αγγλου». Η ληστοκρατία στά περίχωρα των Αθηνών. Ή επιδρομή τών ληστῶν κατά τού έξοχικον σπιτιού τοῦ Μπουντούρη. Ο φόνος τοῦ υπηρέτου. Πώς πέθανε μιὰ άτυχής νέα από τὸν τρόμο τῶν ληστῶν. Τὰ μιστελειώμενα σπίτια τῆς δουκίσσης τῆς Πλακεντίας κτλ. κτλ.

ΕΤΑΞΥ τῶν ἔνοντων ποὺ ἐπεσκέψθησαν τὴν Ἑλλάδα κατὰ τὰ μέσα του περιπέμποντον αἱ ἀπόντες οὐ κέεσσαν πατέοντας τις ταξιδιώτικες ἀναυησήσεις του σὲ βιβλίο, ὑπῆρχε διὸ καὶ ὁ Ἀγγελός Οὐδὲλλαιρ Σενίον.

Ο Σενίον, ὃ ὅποιος ἦρθε στὸ χώρα
μας κατὰ τὰ έτη 1857–1878, διηγείται
μηδεογιαγάκως στὸ βιβλίο του πολλὰ
ἐνδιαφέροντα πράγματα, σχετικῶς μὲ
τὴν Ἑλλησπόντην ἡ οἰκουμένης ἐκείνης
καὶ ίδοις σχετικών μὲ τὴν ληστοκρατία
που βρισκόνταν τότε στὸ Κενίνθι της. Τὸ
βιβλίο αὐτὸν, ποὺ ἔζεύθη στὸ Παρίσιο
τὸ 1861, είναι σημεῖα σπανιότατο. Γ' αὐτὸν,
ζάριν τὸν ἀναγνωστῶν μας, δη-
μοσιεύεινες ἑδῶ τὸ μέρος του, τὸ σχετικό
μὲ τὴν δρᾶση τῶν ληστών εἰς τὰ περι-

νατη και πως ειχε πάει για φωνάξη το γιατρό

» Ό υπόρετης μνοίκε τότε. Μα ό ληστης, δρμώντας μέσα, τραβήξε
εντα τεράστιο μαχαζού και του τὸ κάρφωσε στὸ στήθος. 'Αμεσως κ' οι
ἄλλοι λησταὶ μπήκαν μέσα μὲ τὴ σειρὰ τους.

» Συνέλαβαν δύος τους ύπηρέτες και τούς φυλάκισαν στὸ ὑπόγειο τοῦ στιτιοῦ καὶ ἔπειτα, συγκεντρώνοντας τὴν περίτομη οἰκογένεια Βουδούφη σε μιὰ κάμαρη, ἀξίωσαν ταῦς παραδόσον δσα χρήματα, κοσμήματα καὶ ἀσημίαν ὑπῆρχαν στὸ στίτι.

» Τρέμοντας οἱ Βουδουσιαῖοι πῆγαν καὶ τοὺς ἔφεραν τὰ πάντα. Μᾶς οἱ λησταὶ δὲ ἔμειναν ἵκανοποιημένοι. Νομίζαντε πῶς δὲν τοὺς τὰ εἰλαγά παραδώσει δόλα καὶ ἀρχισαν τὶς προετοιμασίες; τους γιὰ νὰ βασιάσουν τὶς γυναῖκες.

» "Αναψαν φωτιά και ζεμάτισαν λάδι, γιατί τὸ ζεμάτισμα τῶν θηριών μὲ λάδι είνε τὸ πιὸ ἀγατημένο βασανιστήριο τῶν Ἑλλήνων ληστῶν.

» Μά δὲ πρόφτασσαν νὰ πραγματοποιήσουν τὴν ἀπειλὴ τους, γιατὶ

ἀντελήφθησαν πώς κάποιος υπηρέτης τους είχε ξεφύγει και πώς έπρε-
χε στην πόλη γιά νά φρέρη βοήθεια.

» Οἱ λησταὶ τότε ἀναγκάστηκαν νά φύγουν, παιώνοντας μαζὸν τους δυὸς αὐτὸῦ τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας, τὰ δόπια κράτησαν ἐπὶ ἔξῃ βδομάδες στὸ λημέρι τους καὶ τ' ἀπέλευθέρωσαν ἄφοι πῆραν λύτρα χλίες λίστες.

> Ακούστε και μ' ἀλλή σχετική ιστορία. Κύπρος φίλος μου είχε ἐνα τεκμήριο σ' ἔν' ἄρτ' τά νησιά του Εδβόλιον, δην πεγωνός τα καλούμενα ιασίφωνα. Ἐξαφάνια, με μέση σαράντα λησταὶ πάντοις διαπειρώθηκαν στὸ νησὶ απὸ τὴν ἀντικυρήνη ἀκτὴ τῆς Αττικῆς κι' ἐπέδραμαν στὸ στίτι του, όπου βρήκαν μόνη της τὴν μοναχούσην του μαζὶ με πρόσικος ληπτέρας. Ή φτωχὴ κοπελᾶ τρόμαξε τόσο ὥστε ὑπέρτει ἀπὸ λίγες μέρες πέθανε. Οἱ λησταὶ, χωρὶς νὰ περιποιηθῶν καθόλου τὴ γένα ἡ δοιά εἰχε πέσει καὶ περιθυμητικά προστάτων τους, ἀπάνταν δοσα πρόσωπα μαρούσιαν νά μεταφέρουν, καὶ δὲν ἐπήκαν μαζὶ τους κι' αίλχαλάτους, γιατὶ φοβήθηκαν μήπως τοὺς δυσκολεύσουν σ' ἐνδεχόμενη καταδίωξι τῶν πορφυράλων.

> Κ' ή δούκισσα της Πλακεντίας ἔπαθε τὰ ίδια. Μια μέρα μερικοὶ λησταὶ τὴν συνέλαβαν μπροστά στὴν πόρτα τῆς ἐξοικῆς κατοικίας της καὶ τὴν ἐπήριψαν μαζὸν τους στὸ κατάφυγον τους. Εὐεὶ τὴν υποχρέωσαν ώς ὑπονομώνα ἵνα ταξέδωσεν 5000 λιοντάρια στὸν τοπεῖται της σπάσας

Αθήνας κατ' τὴν ἀπελευθέρωσαν μόνον δύο απὸ πεταλίους τούς, ποὺ εἶχαν στείλει στὴν πρωτεύουσα γιὰ νὰ ἔξοφλήσῃ τὸ τοέχ, ξαναγάψιε περὶ τὸ γανγράτα.

ΠΡΟΪΟΝ ΑΡΧΙΣΕ

ΙΩΝ ΒΙΒΛΙΟΥ
νό άριστον γηγάντια
ΑΓΑΠΗΘΗΚΑΝ
πάτερός τους.

»*Ησαν λησταί. Μά ειδαν πώς
ηραστε πολλοί και πά δὲν μπορο-
σαν νά τα βγάλουν πέρα μαύρων
και γ' αὐτὸν ἔσπευσαν νά ἔξαραν-
σιούν.*

» Υπάρχουν πολλά γοητευτικά τόπια στα περιχώρα των Αθηνών, μας το μόνο σύγχρονο μέρος είναι ή Κηφισιά, εγώ αιδή γιατί δε βασιλεύει εκεί κανούν άνετε και μερικές φορές

— τῆς Νεάλλου.
καὶ ἡ «ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ»,
τοὺς πολυλήπτες ἀνά-
τον, ἐκτὸς τῶν βασιλέων

μᾶς ἀναφέρατε ; φώτησα μὲ περιέργεια.

— Ήταν μια ιδιότητα ἀριστοκράτων πολὺ πανεργήτης ήναν υπουργό των Ναυαρίνων, για νά τὸν χωρίσιν σὲ λίγο καιρῷ κ' ἡ ὄποια ἦψε καὶ πέμπει τὰ τελευταῖα χρόνια τῆς ζωῆς της στὰ περιήγαντα διαδρομῶν, δύον καὶ πέμπτην εδῶ καὶ λίγων

χαιρό. Είχε τερπάσιο εισόδημα, πέντε ή έξι χιλιάδες λίρες στεγώντις έπικις, το δύοτάσιο δαπανώντας κινητούς νά μάλλον άρχισσαν νά κινητούς, νιατι λέντα τα τελείων ποτε.

ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΣΤΟ ΧΩΛΑΥΓΟΥΝΤ ΚΑΙ ΣΤΑ ΆΛΛΑ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΑ ΚΕΝΤΡΑ

Η ΖΩΗ, ΟΙ ΕΡΩΤΕΣ, Η ΑΠΙΣΤΙΕΣ ΟΙ ΓΑΜΟΙ ΚΑΙ ΔΙΑΖΥΓΙΑ ΤΩΝ ΑΣΤΕΡΩΝ

(Ειδήσεις, πληροφορίες, κονταριόπολει)

Ο καλοκαιρι, ό, ένδοξώτερος ήθοποιος του κινηματογράφου, δ Τσάρλι Τσάπλιν, δ περίφημος Σαρλά, παραθέτει στην κινηματογραφία της Γαλλίας. Μια μέρα λιπότον, είχε πάει με κάποιον φίλο του να κάμη έναν μικρό θαλάσσιο περίπατο με βενιζέλικατο.

Ο οδοιπόρος ήταν καθαρός, ή θάλασσα γναλί κι' δηλα δη φύσις γελούσε, διανέξαφα δ Σαρλά, δ όποιος είχε παραφέρει τό μεσημέρι, άλλαξε χρώμα, περίτης κι' επιστρέψε με τα χέρια του της κοιλιά του...

Ο αύντορφός του άντελπει την κα-

τάστασι του και τον είπε :

— Κάμετε υπομονή ένδος λεπτού! Θά σας βγάλω έδω! Και τού ζεβεχε νό νησι της άγιας Μαργαρίτας, κοντά στο όποιο βρισκόντουσαν τη στιγμή έκεινη.

Πρόγραμμα δε, δηλα διευθύνθηκε πρός το πλησιέστερο ξενοδοχείο.

Ο δρόμος δημάρτιν ήταν γεμάτος περιπατητάς κι' ένα παιδι δεκαπέντε χρόνων, άναγνωρίζοντας τόν ένδοξη ήθοποιο, φώναξε :

— Έσαρλ! Έσαρλ!

Ο Σαρλώ είχε ανοίξει το βήμα του διο τον έπετερε ή κατάστασι του.

Μό του κάκου... Οι θυμασταί του, τόν δόπιον δ άριθμος μεγάλων ολοένα, τόν είχαν πάρει το κατόπιν. Τέλος άντερχοντας μπροστά του τήν πόρτα τού ξενοδοχείου κι' άντενευσε με άνακονφίσι. Νόμισε πώς είχε λέψη ίση...

Ο Σαρλώ δέσχοις γρήγορα γρήγορα τό χώλ τού ξενοδοχείου κι' έτρεψε νά κλειστή σ' ένα μικρό διαμερίσμα, στο όποιο, ως γνωστόν, και οι βιολέτες πηγαίνοντας μόνον.

Άλλοιμονο δημάρτιν! Τέποτε δεν μπορούσε ν' άνακονφη τόν ένθουσιασμα τών θυμαστών του...

Μαζίντηκαν δλο στό διάδρομο πού ήταν μπροστά στό διαιμέρισμα, στο όποιο βιασκόταν κλεισμένος δ Σαρλώ, κι' άρχισαν νά γριούσιον :

— Ζήτω ο Σαρλώ! Ζήτω ο Σαρλώ!

Αντό δη πή δόξα!

Ο περιφόρμος σκηνοθέτης τού θεάτρου Ραϊνχαρ, έπειτ' από τόν θρίαμβο πού σημείωσε στόν κινηματογράφο με τό γνωστό τού «Ονειρού της Φινοτο-φινής Νυκτός» τού Σαιζπηρ, απόφασίστε νά «γρισίση» και τόν «Φάουσε» τόν Γκάτε.

Μό γά να γριούσι τήν τανία αντή πρόπει νά έξασφαλίστη προηγουμένως τής συνεργασία της Γκρέατς Γκράμπο, τού Φέρντεριχ Μάρτι και τού Μπέλλα Λουγκόντ. Τή Γκάπιτο τή θέλει γιά τό ρόλο τού Θάσσων και τόν Μπέλλα Λουγκόντ, γιά τό ρόλο τού Μεφιστοφέλη.

Απανθυνόθη, λειτόν, στούς τρεις αντούς άστέρας και περιμένει τήν άπλεντο τους.

Ο Διάστομος συγγραφεὺς και κωμικούς του κινηματογράφου Ούπλλ Ρότζερ, δ όποιος σκοτώθηκε τελευταία μερύ με τόν μεγάλο Αμερικανόν άεροπόρο Ούπλλ Πόστ, αφρούς μλόρονουμ στή γυναίκα του και στά τρια παιδιά του έζησαν έκαπομψύρα φράγκων.

Έχος τής περιουσίας αντής, οι ληπτούντομοι τού Ρότζερ θά πάρουν και τρεις άσφαλτες ζοής, άνερχόμενας σέ έπτα έκαπομψύρα φράγκων.

Τή μια από της άσφαλτες αντής, γιά ένα ποσόν 4 έκατ. φράγκων, δ περισφήμος ήθοποιος συγγραφεὺς τήν έκαμε μιά μέρα άκριβώς πούν

Πήγαμε και περιεργά τήκαμε τά τρία μισοτελειωμένα σπίτια τής δουλεισης, τά δύοια βρίσκονται σε μισού μιλλών περίον τόποτας απότασης τό δέν διάδικτο τόποις δηλα δη έδημον ουγροφόντο σ' απόρο τόδες ιαριστούμενα πρόστεστα τών Αθηνών. Μά δυστυχώς δη βασιλεύς και δη βασιλισσα προτιμούν τήν ζέστη και τόν θύρων της Αθηνών και τής Κηφισίας.

— Αγ διασιλεύς, είπε τότε δ Χ. Ζ. ηθελε νά πάρη εν' από τά σπίτια αντά, και νά στρατωνίση διδού φρούριο, άσφαλτως θά έδημον ουγροφόντο σ' απόρο τόδες ιαριστούμενα πρόστεστα τών Αθηνών. Μά δυστυχώς δη βασιλεύς και δη βασιλισσα προτιμούν τήν ζέστη και τόν θύρων της Αθηνών και τής Κηφισίας.

— Ενεργειατέν νύχτων πειά, δη σκιες τών δέντρων μας τρέμαζαν κι' άναγκαστήκαμε νά ζαναγυρίσουμε στήν άσφαλτεια τής περιεργής.

έπιθη τού μοιρασμού μεροπλάνου πού θά τόν έστελνε, μαζύ με τόν Πόστ στόν άλλον κόσμο.

Πρό ήμερων πέθανε στό Χόλλιγουντ, δ Μάκ Σβαιν, ένας από τους άρχαιοτέρους ήθοποιούς τού κινηματογράφου, λησμονημένος πειά και άφαντης.

— Σβαιν πέθανε σή ήλικια 60 έτων. Ήταν ήθοποιος τού κινηματογράφου από τό 1902. Υπήρξε δέ ένας από τους άρχαιοτέρους συντριπτάς τού Σαρλά, δ όποιος τόν ηπειροθέατρον με οίκονομικώς.

Σκεφθήκατε ποτέ δης τά έπαγγελματικό φιλιά τού κινηματογράφου μπορούν νά προκαλέσουν τόν έπων; Αντό κανείς ώς τώρα δεν θά τολμούσε νά βεβαιωθεί. Κα' δημος ή άλλονθη έιδος απόδεικνει, δην δεν ή γυναίκα άγαπα μπορεί μ' ένα δεσμό της παραγγελματικό φιλιά της νά κατακτήσῃ τόν άγαπημένη της. Αντί ή ίστορια συνέβη στά «σπουδού» τής «Μετρό» στό «γύρισμα» μαζίς τετελώντας τανίας. Ός γνωστόν τό φιλιά του στον κινηματογράφο ηπολογίζονται με τό μετρό. Τό φιλιά της στοργής είνε μισό μέρος τανίας. Τό φιλογέρο φιλιά δένα μέρος! Τό παθητικό είκοσι και τό φιλιά τών έφωτευμένων πενήντα ώς είκοσι μέρος!

— Η Κλάρα Μπόου, λοιπόν, είχε άγαπήσει παράφρα φίλη της φιλιμούπολεως. Αντός δημος δ μεγάλος δόν Ζουάν, γνωρίζοντας τόν τρομοκράτη χαρακτήρα τής γνωστής με τό «εσ-άπτη» και τίς έκεντοντάστες τόν φοβόταν νά μπλεύσει στά δίχτυα της. Διαφράσα, λοιπόν, τήν άπειρηνε και δεν τήν έδινε τήν ενιαρια φάντα νά έκραση τόν έφωτα της. Αντί ή ίστορια ουσία φάρασμένη στον άπαντη έπων της. Ή στην ίστορια του έπων της Κλάρας Μπόου. Μά δεν είναι δέν έννοος ώς έχονταν. Αλλά δ διάσημος γόνος ήλε γίνει έχονταν. Αναγκάσθηκε δημάρτιν νά μη δειξη, από τόν εγγένεια, τήν δυσαρέσκεια του και θέλεις νά ύπομπεις από τόν παρόντο. Γι' απόδημος με τήν μωμόφρη «γύρισμα» μερύ με τήν μωμόφρη «γένετα» μερικές δάσκαλυτες σκηνές.

— Τέλος έφτασε κ' ή στιγμή τού φιλήματος. Ο διάσημος γόνος με τον πουματική ψυχοδηπτή πληνούσε τά κλιλή του στή κελλή της Κλάρας Μπόου. Μά δεν είναι δέν έννοος νά άφηση αντή τήν ενιαρια φάντα της έπων της έπειρηνης παρακαλή. Μά έκεινη δεν τόπησε νά τήν πραγακαλή. Μά έκεινη δεν έπειρηνη νά τήν πρελλαθή από τόν έφωτα του. Είναι δέν διάσημος έπων της έπειρηνης παρακαλή. Μά έκεινη δεν έπειρηνη νά τήν πρελλαθή από τόν έφωτα του.

— Κι αντή τήν ίστορια την σχολιάζουν σημειά διλα τά περιοδικά τού Χόλλυουντ. γιατί είνε πρωτοφανής και κάτι τό περιοδικά τού πολύ τον κινηματογράφου.

— Ο Σαρλ Μπουαγέ δη σύνυρος του άσφαλτην νά μη βρίσκουν τόσους εύπάριστο τόν ουζιγιά δόν βίο.

— Έχουμε χάσει, έξωμολογήθηκε μά μέρα σ' έναν εμπιστούτο φιλο τού Σαρλ Μπουαγέ, δλη τήρησε δηλα δη φρούριο πού έφερτα μας. Τίστε πειά δεν μης ουγκίσει και δεν έχεται κανένει άπορο πού νάράξη τή ζωή μας. Βίμαστε δυό έπωτευμένους σύνηγονο πού έχει τόσον καλά δην ένας τόν άλλον... δύστε νά χάριση τόν τόσον βαμένει!

— Σκέφτουμε λόγω της ζωής μας πούρης, χωρίς νά μ' ένοχλη τή σκέψης δτι είμαστε ένανγκαστούς της κι' δτι μ' αγκατεί, έπειδη είνε πολύχρωμη νά μ' άγαπατ.

— Κι οι φίλοι τού Μπουαγέ, πού έζουν τόν ζωηρό χαρακτήρα τού έπων πούρης έχει δίκη, γιά νά τόν ησυχάσουν και νά τόν έπων πούρης έχει δίκη, γιά νά τόν ησυχάσουν και νά τόν έπων πούρης έχει δίκη.

— Θά λύσης άρα γε τό αλποτο πρόβλημα τής ουζιγιάς ζοής δ Σαρλ Μπουαγέ: Πιθανότερο μάλλον είνε τό δεν πάρη διαζύγιο.

ΤΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

ΤΡΙΑ ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ ΜΠΑΣΤΟΥΝΙΑ...

— Από τήν έκαπη τών διασών τού Βελγικού Κογκό κατασκευάζονται κάθε χρόνο 3.000.000 μπαστούνια.

